

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi članak 1. stavak 1. Odluke 2013/448/EU tužitelja od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća (C(2013) 5666, 2013/448/EU, SL L 240, str. 27.) u dijelu u kojem se odbija uvrštavanje postrojenja popisanih u Prilogu I., točka A i točka D s oznakama postrojenja DE000000000001320 i DE-new-14220-0045 na popis postrojenja obuhvaćenih Direktivom 2003/87/EZ koji je Komisiji sukladno članku 11. stavku 1. Direktive 2003/87/EZ dostavila Njemačka te odgovarajuće preliminarnu godišnje količine emisijskih jedinica besplatno dodijeljene tim postrojenjima;

— Komisiji naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj u bitnome ističe sljedeće:

— Pobijana odluka povređuje, u dijelu u kojem je pobija tužitelj, Direktivu 2003/87/EZ i Odluku 2011/278/EU ⁽²⁾. Povrh toga, Odluka je protivna načelu proporcionalnosti i Povelji o temeljnim pravima Europske unije. Također nije ni propisno obrazložena.

— U dijelu u kojem se tužiteljevo odbijanje besplatne dodjele emisijskih jedinica postrojenjima temelji na tome da im je Njemačka odobrila dodatnu prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica kao kompenzaciju za neprihvatljivu strogost, tužitelj ističe da, suprotno mišljenju Komisije, ta dodjela nije protivna Odluci 2011/278. U svakom slučaju, posebna dodjela u slučajevima prekomjerne strogosti kao kompenzacija za neprihvatljiva opterećenja kao posljedice trgovanja emisijama proizlazi iz jamstava Povelje o temeljnim pravima Europske unije, osobito temeljnih prava slobode poduzetništva i vlasništva kao i načela proporcionalnosti.

— U dijelu u kojem se odbijanje besplatne dodjele emisijskih jedinica postrojenjima tužitelja temelji na tome da im je Njemačka odobrila dodatnu prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica za proizvodnju koncentrata cinka u visokoj peći tužitelja na temelju potpostrojenja s procesnim emisijama tužitelj prigovara da je pobijana Odluka protivna Odluci 2011/278 te da je proturječno i nedovoljno obrazložena.

— Konačno, tužitelj prigovara povredi zahtjeva pravičnog upravljanja sukladno članku 41. Povelje o temeljnim pravima Europske unije. Prije donošenja odluke tužitelju nije pružena prilika za očitovanje.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.).

⁽²⁾ 2011/278/EU: Odluka Komisije od 27. travnja 2011 o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (priopćena pod brojem dokumenta C(2011) 2772) (SL L 130, str. 1.).

Tužba podnesena 29. studenoga 2013. — Raffinerie Heide protiv Komisije

(Predmet T-631/13)

(2014/C 31/28)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Raffinerie Heide GmbH (Hemmingstedt, Njemačka)
(zastupnik: U. Karpenstein, *Rechtsanwalt*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi Odluku Komisije od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća (2013/448/EU, SL L 240, str. 27.), u dijelu u kojem je u članku 1. stavku 1. u vezi s Prilogom I. točkom A odbijeno uvrštavanje tužitelja na popis sukladno članku 11. Direktive 2003/87/EZ i preliminarna ukupna godišnja količina emisijskih jedinica besplatno dodijeljena postrojenju tužitelja pod oznakom DE000000000000010;

— Komisiji naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U priglog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: Nekorištenje diskrecijske ovlasti

U ovom kontekstu tužitelj među ostalim ističe da sustav Unije za trgovanje emisijskim jedinicama stakleničkih plinova za treće razdoblje trgovanja (2013. do 2020.) ne isključuje dodjele u posebnim slučajevima prekomjerne strogosti i Komisiju ne oslobađa od obveze uzimanja u obzir temeljnih prava poduzeća i načela proporcionalnosti prilikom donošenja odluka. Komisija je ovo previdjela i time zanemarila diskrecijsku ovlast koje joj priznaje pravo Unije.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda temeljnih prava tužitelja

Tužitelj ovdje iznosi da odbijanje količine za dodjelu koju je zatražilo nadležno nacionalno tijelo povređuje temeljna prava tužitelja iz članka 17. i članka 16. Povelje o temeljnim pravima Europske unije kao i načelo proporcionalnosti. Očekivana potkapacitiranost emisijskim jedinicama tužitelja kod njega rezultira očito neproporcionalnom i od Direktive 2003/87/EZ nenamjeravanom strogosti. Izazivanje situacije koja ugrožava egzistenciju poduzeća, kao što je tužiteljevo, nije ni prikladno ni nužno ili proporcionalno za postizanje ciljeva zajamčenih u Direktivi.

(¹) Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.).

Tužba podnesena 29. studenoga 2013. — Arctic Paper Mochenwangen protiv Komisije

(Predmet T-634/13)

(2014/C 31/29)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Arctic Paper Mochenwangen GmbH (Wolpertswende, Njemačka) (zastupnik: S. Kobes, *Rechtsanwalt*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi članak 1. stavak 1. Odluke 2013/448/EU tužitelja od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ (¹) Europskog parlamenta i Vijeća (C(2013) 5666, SL L 240, str. 27.), u dijelu u kojem se odbija uvrštavanje postrojenja popisanog u Prilogu I. točki A s oznakom postrojenja DE000000000000563 na popis postrojenja obuhvaćenih Direktivom 2003/87/EZ koji je Komisiji sukladno članku 11. stavku 1. Direktive 2003/87/EZ dostavila Njemačka te odgovarajuće preliminarnne godišnje količine emisijskih jedinica besplatno dodijeljene tim postrojenjima;

— Komisiji naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj u bitnome ističe sljedeće:

— Pobijana odluka povređuje, u dijelu u kojem ga pobija tužitelj, Direktivu 2003/87/EZ i Odluku 2011/278/EU (²). Povrh toga, Odluka je protivna načelu proporcionalnosti i Povelji o temeljnim pravima Europske unije.

— Pobijanoj Odluci 2011/278/EU nije protivna dodatna prijelazna besplatna dodjela emisijskih jedinica kao kompenzacija za slučajeve prekomjerne strogosti. U svakom slučaju, jamstva Povelje o temeljnim pravima Europske unije, a osobito temeljna prava slobode poduzetništva i vlasništva, kao i načelo proporcionalnosti zahtijevaju posebnu dodatnu dodjelu u slučajevima prekomjerne strogosti kao kompenzaciju za nerazumno opterećenje zbog trgovanja emisijama.

— Naposlijetku, tužitelj prigovara povredi zahtjeva pravičnog upravljanja sukladno članku 41. Povelje o temeljnim pravima Europske unije. Prije donošenja odluke tužitelju nije pružena prilika za očitovanje.

(¹) Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.).

(²) 2011/278/EU: Odluka Komisije od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (priopćena pod brojem dokumenta C(2011) 2772) (SL L 130, str. 1.).